

Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 21 czerwca 2023 r.
(OR. en)

10919/23

POLCOM 134
COMPET 661
RELEX 768
MI 559
ENV 739
ENER 384

PISMO PRZEWODNIE

Od: Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)

Data otrzymania: 21 czerwca 2023 r.

Do: Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej

---

Nr dok. Kom.: JOIN(2023) 20 final

Dotyczy: WSPÓLNY KOMUNIKAT DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO, RADY EUROPEJSKIEJ I RADY W SPRAWIE „EUROPEJSKIEJ STRATEGII BEZPIECZEŃSTWA GOSPODARCZEGO”

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument JOIN(2023) 20 final.

Załącznik: JOIN(2023) 20 final

WYSOKI PRZEDSTAWICIEL UNII
DO SPRAW ZAGRANICZNYCH I
POLITYKI BEZPIECZEŃSTWA

Bruksela, dnia 20.6.2023 r.
JOIN(2023) 20 final

**WSPÓLNY KOMUNIKAT DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO, RADY
EUROPEJSKIEJ I RADY**

**W SPRAWIE „EUROPEJSKIEJ STRATEGII BEZPIECZEŃSTWA
GOSPODARCZEGO”**

1. Strategia na rzecz zwiększenia europejskiego bezpieczeństwa gospodarczego

Pandemia, nielegalna i niczym niesprovokowana agresja Rosji na Ukrainę, wrogie działania gospodarcze, cyberataki i ataki na infrastrukturę, ingerencje zagraniczne, dezinformacja oraz globalny wzrost napięć geopolitycznych ukazały zagrożenia, z jakimi muszą mierzyć się nasze społeczeństwa, gospodarka i przedsiębiorstwa, a także ich słabości, o których nie wiedzieliśmy jeszcze kilka lat temu.

W ostatnich latach UE udało się osiągnąć postęp w realizacji przyjętych priorytetów, a jednocześnie zająć się podatnością na zagrożenia, czy to w zakresie bezpieczeństwa energetycznego, gotowości na wypadek pandemii, czy też ogólniej – odporności naszych gospodarek, łańcuchów dostaw i kluczowych technologii.

Wydarzenia pokazały jednak również, że w niektórych przypadkach Europa nie była wystarczająco przygotowana na nowe, pojawiające się w obecnym trudniejszym kontekście geopolitycznym zagrożenia. Pandemia COVID-19 unaoczniała, jakie zagrożenie dla funkcjonowania gospodarki europejskiej mogą stanowić wysoce skoncentrowane łańcuchy dostaw. Rosyjska wojna napastnicza przeciwko Ukrainie pokazała, że nadmierne poleganie na jednym kraju, zwłaszcza kraju o systemowo odmiennych wartościach, modelach postępowania i interesach, ogranicza możliwości strategiczne Europy i zagraża naszym gospodarkom i obywatelom. Państwa członkowskie i przedsiębiorstwa również zmuszone były ponosić koszty wymuszenia ekonomicznego, w tym zakazów wywozu z Europy i bojkotu europejskich marek. Celem tych działań było zmuszenie ich do podporządkowania się priorytetom politycznym innego kraju. Wszystkie te tendencje niosą ze sobą bezpośrednie zagrożenie dla funkcjonowania naszych społeczeństw, gospodarek i handlu światowego, a także stanowią bezpośrednie wyzwanie dla strategicznych interesów i zdolności UE do działania.

Rosnące napięcia geopolityczne i ściślejsza niż kiedykolwiek globalna integracja gospodarcza sprawiają, że niektóre przepływy i działania gospodarcze mogą zagrażać naszemu bezpieczeństwu. Bardziej niż kiedykolwiek bezpieczeństwo jest ściśle uzależnione od naszej umiejętności zwiększenia odporności i ograniczenia zagrożeń wynikających z powiązań gospodarczych, które w ostatnich dziesięcioleciach uznaliśmy za korzystne. Głębokie zmiany technologiczne zwiększają intensywność tej konkurencji i sprawiają, że wyzwania gospodarcze i zagrożenia dla bezpieczeństwa stają się bardziej złożone.

Nowe realia geopolityczne i technologiczne wymagają od nas dostosowania naszego podejścia, zachowania znacznej większości bardzo cennych powiązań gospodarczych Europy ze światem, a jednocześnie skutecznej reakcji na nowe, pojawiające się zagrożenia, które mają ograniczony zakres, ale krytyczne znaczenie.

UE nie jest odosobniona w tym procesie: kraje na całym świecie zaczęły zajmować się wyzwaniami związanymi z ich bezpieczeństwem gospodarczym. Niektóre kraje o rozwiniętych gospodarkach przyjęły już specjalne strategie i obecnie je wdrażają. Gospodarki rozwijające się również podejmują działania i dywersyfikują swoje powiązania gospodarcze

w celu zmniejszenia szkodliwych zależności i zwiększenia produkcji lokalnej. Tendencja ta odzwierciedla fakt, że jedynie poprzez uzupełnienie tradycyjnych podejść do kwestii bezpieczeństwa narodowego o nowe środki służące ochronie naszego bezpieczeństwa gospodarczego możemy zapewnić sobie dobrobyt, suwerenność i bezpieczeństwo w obecnej epoce. Współpraca z naszymi sojusznikami, partnerami i sektorem biznesu w celu sformułowania i realizacji wizji bezpieczeństwa gospodarczego pozwoli na wzmocnienie efektu.

Chociaż w ostatnich latach Unia Europejska zrobiła wiele, aby odpowiedzieć na konkretne wyzwania, potrzebuje obecnie kompleksowego strategicznego podejścia do kwestii bezpieczeństwa gospodarczego, ograniczania ryzyka i promowania swojej przewagi technologicznej w sektorach krytycznych. Celem jest zapewnienie solidnych ram umożliwiających ocenę zagrożeń dla bezpieczeństwa gospodarczego i zarządzanie nimi na szczeblu unijnym, krajowym i biznesowym, przy jednoczesnym zachowaniu i zwiększeniu naszej dynamiki gospodarczej. Jest to tym ważniejsze, że ramy te należy wprowadzić w czasie, gdy zagrożenia te szybko ewoluują i łączą się z kwestiami bezpieczeństwa narodowego. Doskonałym przykładem jest tu szybkość pojawiania się nowych technologii o krytycznym znaczeniu i zacieranie granic między sektorem cywilnym a wojskowym.

Punktem wyjścia dla strategii jest realistyczne spojrzenie na zagrożenia i przyjęcie do wiadomości, że między wzmocnieniem naszego bezpieczeństwa gospodarczego a zapewnieniem, aby Unia Europejska nadal czerpała korzyści z otwartej gospodarki, występują nieodłączne napięcia.

UE jest dla światowych przedsiębiorstw jednym z najbardziej atrakcyjnych miejsc działalności i inwestowania. **Nasze gospodarki rozwijają się dzięki otwartemu i opartemu na zasadach handlowi i inwestycjach, bezpiecznej łączności transgranicznej oraz współpracy w zakresie badań naukowych i innowacji.** Elementy te pozostaną kluczowymi czynnikami napędzającymi konkurencyjność i odporność Europy, w miarę jak przyspieszeniu ulega dwojaka transformacja – ekologiczna i cyfrowa. Musimy wykorzystać handel i jednolity rynek do pobudzenia konkurencji i zapewnienia Europie dostępu do surowców, technologii i innych czynników produkcji, które mają kluczowe znaczenie dla zwiększenia naszej konkurencyjności i odporności oraz dla utrzymania poziomu zatrudnienia i wzrostu gospodarczego obecnie i w przyszłości. Chcemy również, aby nasi partnerzy z całego świata, którzy są w procesie przechodzenia na czystą i odporną gospodarkę, nadal korzystali z dostępu do europejskich rynków, kapitału i technologii.

Osiągnięcie równowagi w tym zakresie ma zasadnicze znaczenie i może zagwarantować, że nasze interesy gospodarcze i interesy w zakresie bezpieczeństwa wzajemnie będą się wzmacniały. Realizacja tego celu będzie zależała od następujących trzech priorytetów: **1) promowanie własnej konkurencyjności; 2) ochrona przed zagrożeniami dla bezpieczeństwa gospodarczego; oraz 3) partnerstwo z jak najszerszym gronem krajów, które dzielają nasze obawy lub interesy w zakresie bezpieczeństwa gospodarczego.**

Priorytety strategii bezpieczeństwa gospodarczego UE

- **Promowanie** własnej konkurencyjności poprzez zwiększenie odporności naszej gospodarki i łańcuchów dostaw, pobudzanie innowacji i potencjału przemysłowego przy jednoczesnej ochronie naszej społecznej gospodarki rynkowej. Można to osiągnąć poprzez pogłębianie jednolitego rynku, inwestowanie w gospodarkę przyszłości w ramach solidnej polityki makroekonomicznej i polityki spójności, NextGenerationEU oraz inwestowanie w kapitał ludzki, w tym podnoszenie kwalifikacji europejskich pracowników. Będzie to wymagało dywersyfikacji źródeł dostaw i rynków eksportowych lub wspierania bazy badawczej i przemysłowej w strategicznych obszarach, takich jak zaawansowane półprzewodniki, obliczenia kwantowe, biotechnologia, przemysł technologii neutralnych emisyjnie, czysta energia lub surowce krytyczne.
- **Ochrona** przed powszechnie zidentyfikowanymi zagrożeniami dla bezpieczeństwa gospodarczego poprzez lepsze wykorzystanie istniejących już narzędzi, takich jak ochrona handlu, subsydia zagraniczne, bezpieczeństwo sieci 5G/6G, monitorowanie bezpośrednich inwestycji zagranicznych i kontrola wywozu, a także nowego instrumentu mającego chronić przed wymuszaniem. Jednocześnie musimy ocenić skuteczność unijnego zestawu narzędzi i w razie potrzeby rozszerzyć go, aby stawić czoła niektórym nowym zagrożeniom, na przykład związanym z wywozem lub inwestycjami zagranicznymi w wąski zestaw kluczowych technologii prorozwojowych o zastosowaniach wojskowych (np. w obszarach technologii kwantowych, zaawansowanych półprzewodników, sztucznej inteligencji).
- **Partnerstwo** z krajami, które podzielają nasze obawy dotyczące bezpieczeństwa gospodarczego, a także z tymi, z którymi łączą nas wspólne interesy i które skłonne są współpracować z nami w celu przejścia na bardziej odporną i bezpieczną gospodarkę. W praktyce oznacza to współpracę z jak najszerszym gronem partnerów w celu wzmocnienia bezpieczeństwa gospodarczego, wspierania odpornych i zrównoważonych łańcuchów wartości oraz wzmocnienia instytucji wielostronnych i międzynarodowego ładu gospodarczego opartego na zasadach. Oznacza to również partnerstwo z krajami o podobnych modelach ograniczania ryzyka, dalsze rozwijanie i finalizację umów o wolnym handlu oraz inwestowanie w zrównoważony rozwój i bezpieczne powiązania na całym świecie za pośrednictwem strategii Global Gateway.

Wszelkie środki w zakresie bezpieczeństwa gospodarczego wynikające ze strategii będą opierać się na następujących zasadach: **proporcjonalność** w celu zapewnienia, aby nasze narzędzia były adekwatne do poziomu ryzyka i ograniczały wszelkie negatywne niezamierzone skutki uboczne dla gospodarki europejskiej i światowej, a także **precyzja** w celu dokładnego określenia docelowych towarów, sektorów lub podstawowych gałęzi przemysłu, oraz zapewnienia, aby środki odpowiadały ryzyku.

Strategia opiera się na pracach rozpoczętych już na szczeblu europejskim i obejmuje krytyczną ocenę odporności i podatności Unii na zagrożenia w celu zwiększenia konkurencyjności i odporności europejskiej gospodarki i przemysłu oraz wzmocnienia naszej otwartej strategicznej autonomii. Obejmuje to m.in. większe inwestycje w transformację ekologiczną i cyfrową w ramach NextGenerationEU oraz przyciąganie większej liczby inwestycji prywatnych w filary polityki przemysłowej UE, takie jak akty w sprawie czipów, surowców krytycznych i przemysłu neutralnego emisyjnie. Zostało to potwierdzone w Deklaracji wersalskiej, w której przywódcy zgodzili się co do potrzeby wzmocnienia odporności i suwerenności Europy w takich dziedzinach jak energia, zdrowie i produkty farmaceutyczne, bezpieczeństwo żywnościowe i zdolności obronne. Strategia stanowi również odpowiedź na obawy obywateli wyrażone w kontekście Konferencji w sprawie przyszłości Europy.

Wdrożenie strategii będzie wymagało wspólnych działań w ramach polityki wewnętrznej i zewnętrznej. Konieczne będzie również zaangażowanie ze strony nie tylko decydentów politycznych na szczeblu europejskim i krajowym. Sektor prywatny będzie kluczowym partnerem w tym procesie i prowadzi już zaawansowane prace nad ograniczaniem ryzyka. W odpowiedzi na rosnące i coraz bardziej złożone zagrożenia występujące w gospodarce światowej globalne podmioty zarządzające aktywami radykalnie zmieniły już alokację kapitału. Poszukiwanie odpornych i zdywersyfikowanych łańcuchów dostaw, zwiększających bezpieczeństwo gospodarcze, będzie kluczowym elementem długoterminowej strategii biznesowej, która chronić będzie nie tylko interesy akcjonariuszy, ale również interes ogólny. Identyfikacja głównych zagrożeń i opracowanie rozwiązań politycznych powinno opierać się na wiedzy europejskich przedsiębiorstw, które już pracują nad łagodzeniem wielu z tych zagrożeń.

Niniejszy komunikat stanowi podstawę do dyskusji z państwami członkowskimi i Parlamentem Europejskim na temat bezpieczeństwa gospodarczego w celu stworzenia wspólnych ram ograniczania ryzyka i ochrony bezpieczeństwa gospodarczego Unii. Komunikat pomoże opracować strategię, która powinna przyświecać wspólnej ocenie zagrożeń, wykorzystaniu istniejących narzędzi i określeniu ewentualnych luk w arsenale bezpieczeństwa gospodarczego UE, w odniesieniu do których przygotujemy wspólną odpowiedź.

2. Identyfikacja zagrożeń dla europejskiego bezpieczeństwa gospodarczego

Celem strategii jest ochrona bezpieczeństwa gospodarczego UE i wzmocnienie odporności naszej gospodarki, a jednocześnie utrzymanie i rozwój naszej przewagi technologicznej. Oznacza to inwestowanie w konkurencyjność UE, dywersyfikację łańcuchów dostaw i reagowanie na praktyki takie jak wymuszenie ekonomiczne. Celem strategii jest zapobieganie wyciekowi powstających technologii wrażliwych, a także innych produktów podwójnego zastosowania, do miejsc, co do których istnieje obawa, że stosują one strategię fuzji cywilno-wojskowej.

Aby osiągnąć te cele, potrzebujemy jasnego obrazu zagrożeń i ich ewolucji w czasie. **Dlatego też Komisja i państwa członkowskie pogłębią analizę krytycznych łańcuchów dostaw, przetestują je w warunkach skrajnych i ustalą poziom ryzyka.**

Komisja i Wysoki Przedstawiciel zidentyfikowali szerokie i niewyczerpujące kategorie zagrożeń dla bezpieczeństwa gospodarczego, a mianowicie zagrożenia w zakresie: 1) odporności łańcuchów dostaw; 2) bezpieczeństwa fizycznego i cyberbezpieczeństwa infrastruktury krytycznej; 3) bezpieczeństwa technologii i wycieku technologii; oraz 4) wykorzystywania zależności gospodarczych lub wymuszenia ekonomicznego jako broni. Zagrożenia te mogą wystąpić w całym łańcuchu wartości, od etapu tworzenia wiedzy i badań podstawowych po komercjalizację i produkcję na dużą skalę.

Rodzaje zagrożeń dla gospodarek państw europejskich

Zagrożenia dla odporności łańcuchów dostaw, w tym w zakresie bezpieczeństwa energetycznego – Ryzyko gwałtownych wzrostów cen, niedostępności lub niedoboru produktów o krytycznym znaczeniu lub czynników produkcji w UE, w tym między innymi tych związanych z transformacją ekologiczną czy takich, które są potrzebne do zapewnienia stabilnych i zróżnicowanych dostaw energii oraz produktów farmaceutycznych.

Zagrożenia dla bezpieczeństwa fizycznego i cyberbezpieczeństwa infrastruktury krytycznej – Ryzyko uszkodzenia lub sabotażu infrastruktury krytycznej, takiej jak rurociągi i gazociągi, kable podmorskie, sieci wytwarzania energii elektrycznej, sieci transportowe i sieci łączności elektronicznej, które to działania zagrażają bezpiecznemu i niezawodnemu dostarczaniu towarów i usług lub bezpieczeństwu danych w UE.

Zagrożenia związane z bezpieczeństwem technologii i wyciekami technologii – Zagrożenie dla postępu technologicznego, konkurencyjności technologicznej i dostępu UE do najnowocześniejszej technologii, w tym poprzez szkodliwe praktyki w sferze cyfrowej, takie jak szpiegostwo lub nielegalny wyciek wiedzy. W niektórych przypadkach wyciek technologii, zwłaszcza technologii podwójnego zastosowania, takich jak technologie kwantowe, z dziedziny zaawansowanych półprzewodników czy sztucznej inteligencji, grozi zwiększeniem zdolności wojskowych/wywiadowczych osób i podmiotów, które mogłyby je wykorzystywać do podważania pokoju i bezpieczeństwa, i w związku z tym wymaga szczególnych środków ograniczania ryzyka.

Zagrożenie wykorzystywania zależności gospodarczych lub wymuszenia ekonomicznego jako broni – Ryzyko, że państwa trzecie wprowadzą wobec UE, jej państw członkowskich i unijnych przedsiębiorstw środki mające wpływ na handel lub inwestycje w celu doprowadzenia do zmiany polityki wchodzącej w zakres legalnej przestrzeni kształtowania polityki.

Należy ponadto pamiętać, że niektóre rodzaje zagrożeń wymienionych powyżej mogą również w pewnych okolicznościach zagrażać **bezpieczeństwu narodowemu**. Może tak być w szczególności w przypadku wycieku technologii podwójnego zastosowania, bezpośrednich inwestycji zagranicznych zagrażających bezpieczeństwu i porządkowi publicznemu; wywozu produktów podwójnego zastosowania lub inwestycji zagranicznych w wąski zestaw zaawansowanych technologii mogących zwiększyć zdolności wojskowe i wywiadowcze podmiotów, które mogą wykorzystywać te zdolności do podważenia międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa; oraz bezpiecznego postępowania z informacjami szczególnie chronionymi.

Na tej podstawie **Komisja proponuje, by – wspólnie z państwami członkowskimi UE i przy wkładzie prywatnych zainteresowanych stron – zidentyfikować i ocenić zagrożenia dla bezpieczeństwa gospodarczego UE**, zagrażające jej kluczowym interesom, w ramach jasno określonych parametrów, z uwzględnieniem zmieniającego się kontekstu geopolitycznego oraz, w stosownych przypadkach, opinii zainteresowanych stron. Powinien być to dynamiczny i ciągły proces.

Z tego względu Komisja proponuje, by – z udziałem państw członkowskich oraz, w stosownych przypadkach, w koordynacji z Wysokim Przedstawicielem – przeprowadzić następujący proces:

- ocena przez Komisję zagrożeń dla odporności łańcuchów dostaw poprzez pogłębioną analizę strategicznych zależności UE, ze szczególnym uwzględnieniem zależności, które z większym prawdopodobieństwem mogą zostać wykorzystane jako broń do celów geopolitycznych;
- dalsza ocena zagrożeń dla bezpieczeństwa fizycznego i cyberbezpieczeństwa infrastruktury krytycznej zgodnie z zaleceniem Rady z dnia 8 grudnia 2022 r.;
- ocena zagrożeń związanych z bezpieczeństwem technologii i wyciekami technologii na podstawie wykazu strategicznych technologii o krytycznym znaczeniu dla bezpieczeństwa gospodarczego. W przypadku najbardziej wrażliwych rodzajów zagrożeń, do celów oceny ryzyka Komisja zaproponuje wykaz technologii podwójnego zastosowania, który mógłby zostać przyjęty przez Radę do września 2023 r. Wykaz ten będzie oparty na wąsko zdefiniowanych i dalekosiężnych kryteriach, takich jak prorozwojowy i transformacyjny charakter technologii, ryzyko fuzji cywilno-wojskowej oraz ryzyko niewłaściwego wykorzystania tych technologii do naruszania praw człowieka. Priorytetowe technologie powinny zostać ocenione wspólnie z państwami członkowskimi do końca 2023 r. w celu zidentyfikowania odpowiednich środków ochrony i promocji;
- ocena ryzyka wykorzystywania zależności gospodarczych lub wymuszenia ekonomicznego jako broni, w tym w kontekście niedawno przyjętego unijnego instrumentu chroniącego przed wymuszaniem.

Z myślą o utrzymaniu spójnego, ukierunkowanego i aktualnego podejścia do kwestii bezpieczeństwa gospodarczego Rada powinna – w oparciu o wkład Komisji i, w stosownych przypadkach, Wysokiego Przedstawiciela – co sześć miesięcy dokonywać przeglądu ogólnych postępów w zakresie oceny ryzyka w tych czterech obszarach i co roku składać Radzie Europejskiej sprawozdania.

Ponadto Wysoki Przedstawiciel wraz z państwami członkowskimi wzmocni **pojedynczą komórkę analiz wywiadowczych (SIAC)** w celu zwiększenia jej zdolności do wykrywania zagrożeń dla bezpieczeństwa gospodarczego UE.

3. Wprowadzenie w życie strategii bezpieczeństwa gospodarczego

Aby ograniczyć przedstawione powyżej zagrożenia, podstawowe założenia strategii bezpieczeństwa gospodarczego UE są następujące:

- 1) **Promowanie** konkurencyjności i wzrostu gospodarczego UE, wzmocnianie jednolitego rynku, wspieranie silnej i odpornej gospodarki oraz wspieranie unijnej bazy badawczej, technologicznej i przemysłowej.
- 2) **Ochrona** bezpieczeństwa gospodarczego za pomocą szeregu polityk i narzędzi, w tym, w razie potrzeby, nowych specjalnych instrumentów.
- 3) **Partnerstwo** i dalsze zacieśnianie współpracy z krajami na całym świecie.

3.1 Promowanie bazy gospodarczej, konkurencyjności i wzrostu gospodarczego UE

Jednolity rynek jest największym atutem UE, jeśli chodzi o utrzymanie dobrobytu, innowacyjności i odporności gospodarki. Jest on najczęściej kojarzony z korzyściami skali wynikającymi ze współpracy transgranicznej w obrębie UE i równymi warunkami działania. Jednocześnie polityka handlowa, pakiet inwestycyjny Global Gateway i polityki prowadzone w innych dziedzinach pozwalają UE wykorzystać jednolity rynek do utrzymania otwartości globalnych łańcuchów dostaw i kształtowania norm, co dodatkowo przyczynia się do wzmocnienia konkurencyjności UE i bezpieczeństwa dostaw. Wdrażanie NextGenerationEU i funduszy spójności jest motorem istotnych reform i inwestycji w wielu sektorach, w tym w infrastrukturze krytycznej, i już przyczynia się do wzrostu gospodarczego, konkurencyjności i odporności UE.

W ostatnich latach Komisja przyjęła kilka konkretnych wniosków legislacyjnych mających na celu zwiększenie odporności i wzmocnienie łańcuchów dostaw. W strategii przemysłowej UE określono szereg środków mających na celu zwiększenie odporności jednolitego rynku, takich jak sojusze przemysłowe na rzecz przyspieszenia działań w dziedzinie czystych technologii, surowców, procesorów i półprzewodników, danych, przetwarzania brzegowego i rozwiązań chmurowych; ważne projekty stanowiące przedmiot wspólnego europejskiego zainteresowania, których założeniem jest łączenie zasobów na przełomowe innowacje; promowanie gospodarki o obiegu zamkniętym; podnoszenie umiejętności ekologicznych

i cyfrowych; oraz nowa strategia mająca na celu zapewnienie wiodącej pozycji UE w normalizacji międzynarodowej. Równie kluczowe znaczenie dla wzmocnienia bezpieczeństwa energetycznego UE ma transformacja energetyki zgodnie z celami Europejskiego Zielonego Ładu i RepowerEU. Osiągnięto już znaczne postępy w tej dziedzinie, ale w przyszłym sprawozdaniu na temat stanu unii energetycznej określone zostaną dalsze niezbędne działania.

Wniosek dotyczący **aktu w sprawie surowców krytycznych** ma na celu ułatwienie wydobycia, przetwarzania i recyklingu surowców krytycznych w UE, zmniejszenie zależności i zwiększenie gotowości. **Europejski akt w sprawie czipów** zapewni bezpieczne dostawy półprzewodników, natomiast proponowany **akt w sprawie przemysłu neutralnego emisyjnie** pomoże zwiększyć skalę produkcji technologii neutralnej emisyjnie w UE. Inicjatywy te obejmują skuteczne mechanizmy zarządzania umożliwiające terminową współpracę i wymianę informacji między Komisją, Radą i państwami członkowskimi.

Inicjatywy te mają również bezpośredni wpływ na dodatkowe zabezpieczenie łańcuchów dostaw i dostępu do zasobów (poddawanych coraz większej presji strategicznych konkurentów, jak podkreślono w Strategicznym Kompasie na rzecz bezpieczeństwa i obrony), co ma zasadnicze znaczenie dla zapewnienia innowacyjności, konkurencyjności i odporności **europeskiej bazy technologiczno-przemysłowej sektora obronnego**. Terminowe przyjęcie tych wniosków ma zatem zasadnicze znaczenie dla bezpieczeństwa gospodarczego Europy.

Nadzwyczajny instrument jednolitego rynku ma na celu zapewnienie dostępności produktów o krytycznym znaczeniu w razie wystąpienia sytuacji nadzwyczajnych oraz swobodnego obrotu takimi produktami. W przyszłości instrument ten umożliwi monitorowanie strategicznych produktów i usług, w tym zakłóceń w łańcuchach dostaw i związanych z nimi niedoborów, oraz szybkie i wspólne reagowanie w razie potrzeby.

Pilnie potrzebne są dalsze inwestycje, zarówno w celu zapewnienia wiodącej pozycji UE, jak i konkurencyjności w zakresie badań i rozwoju strategicznych powstających technologii. Aby przyciągnąć inwestycje prywatne, Komisja nadal rozwija **unię rynków kapitałowych**. Komisja proponuje również nowe rozporządzenie w sprawie ustanowienia **Platformy na rzecz technologii strategicznych dla Europy („STEP”)**. Platforma ta będzie wspierać rozwój, produkcję lub wzmacnianie odpowiednich łańcuchów wartości w Unii w zakresie najbardziej zaawansowanych technologii i technologii cyfrowych, czystych technologii i biotechnologii, aby osiągnąć cele transformacji ekologicznej i cyfrowej. Umożliwi to Unii ograniczenie strategicznych zależności i zapobieganie im.

Komisja dokona również przeglądu zakresu istniejących instrumentów i do końca 2023 r. przedstawi sprawozdanie na temat możliwości zapewnienia odpowiedniego, strategicznie ukierunkowanego wsparcia na rzecz rozwoju technologii podwójnego zastosowania.

3.2 Ochrona przed zagrożeniami dla bezpieczeństwa gospodarczego

UE wprowadziła już specjalne narzędzia i środki ograniczania ryzyka w celu ochrony przed zagrożeniami dla bezpieczeństwa gospodarczego. Ponieważ zagrożenia stale się zmieniają, musimy ocenić skuteczność tych narzędzi w przeciwdziałaniu zagrożeniom i rozważyć modernizację istniejących narzędzi lub wprowadzenie nowych, które mogą okazać się potrzebne.

Zajęcie się problemem wykorzystywania zależności gospodarczych lub wymuszenia ekonomicznego jako broni

Strategiczne zależności, które mogą powodować zagrożenia dla bezpieczeństwa gospodarczego, mogą zostać spotęgowane przez polityki i praktyki nierynkowe stosowane przez państwa trzecie, które naruszają równe warunki działania. Komisja będzie rygorystycznie wykorzystywać instrumenty ochrony handlu, aby przeciwdziałać takim nieuczciwym politykom i praktykom, i jest gotowa odwoływać się do przepisów rozporządzenia w sprawie subsydiów zagranicznych w celu zapewnienia równych warunków działania w porównaniu z jednolitym rynkiem.

W odpowiedzi na celową presję gospodarczą, jakiej UE i jej państwa członkowskie były poddawane w ostatnich latach, UE przyjęła **unijny instrument chroniący przed wymuszaniem**. Podstawowym celem tego instrumentu jest zniechęcenie państw do ograniczania lub groźenia ograniczeniem handlu lub inwestycji, aby doprowadzić do zmiany legalnej polityki w UE. Instrument przewiduje również możliwość podjęcia przez UE środków zaradczych jako ostatecznego rozwiązania. UE będzie również współpracować z krajami partnerskimi w celu monitorowania przypadków wymuszania oraz oceny i określenia zakresu skoordynowanych reakcji.

Inwestycje przychodzące mające wpływ na bezpieczeństwo i porządek publiczny

Rozporządzenie w sprawie monitorowania bezpośrednich inwestycji zagranicznych (BIZ) stworzyło mechanizm współpracy państw członkowskich i Komisji umożliwiający wymianę informacji, zgłaszanie obaw związanych z bezpieczeństwem i identyfikowanie rozwiązań związanych z konkretnymi BIZ w celu zapewnienia ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego. Od października 2020 r. Komisja i państwa członkowskie oceniły ponad 1 000 transakcji BIZ. Komisja prowadzi również ocenę obecnie obowiązujących ram i zaproponuje ich zmianę przed końcem 2023 r. Państwa członkowskie, które nie wdrożyły jeszcze krajowych mechanizmów monitorowania BIZ, powinny to uczynić bez dalszej zwłoki.

Bezpieczeństwo technologii i wyciek technologii

Umiejętność rozwijania i nadążania za nowymi technologiami ma kluczowe znaczenie dla bezpieczeństwa gospodarczego UE, ponieważ zmniejsza strategiczne zależności i pozwala nam chronić lub tworzyć przewagę technologiczną.

Otwartość i współpraca międzynarodowa są podstawą europejskich badań naukowych i innowacji. Aby zapobiec wyciekowi technologii finansowanych przez UE, Komisja może na przykład, w należycie uzasadnionych przypadkach, wykluczyć niektóre podmioty z państw trzecich lub podmioty unijne kontrolowane przez niektóre państwa trzecie z udziału w projektach w zakresie badań naukowych i innowacji oraz wdrażania zdolności cyfrowych, aby chronić strategiczne aktywa, interesy, autonomię lub bezpieczeństwo Unii. Można również ocenić wpływ transferu wyników programu „Horyzont Europa” (w tym własności intelektualnej) uzyskanych w wyniku badań finansowanych przez UE do niestowarzyszonych państw trzecich i zgłosić sprzeciw wobec takich transferów.

Komisja opracowała również **zestaw narzędzi służący przeciwdziałaniu zagranicznej ingerencji w badania naukowe i innowacje**, który pomaga podnosić świadomość i budować odporność sektora badań naukowych i innowacji w całej Europie na szczeblu krajowym i sektorowym w celu zwiększenia bezpieczeństwa badań naukowych w szerszym ujęciu.

W odniesieniu do technologii uznawanych za krytyczne dla bezpieczeństwa gospodarczego (określonych zgodnie z sekcją 2 powyżej), po dokonaniu oceny Komisja zaproponuje środki mające na celu poprawę bezpieczeństwa badań naukowych, zapewniając systematyczne i rygorystyczne egzekwowanie wyżej wymienionych narzędzi oraz identyfikując i usuwając wszelkie pozostałe luki. Pozwoli to zachować otwartość naszego systemu, która jest fundamentalną zasadą naszych innowacyjnych gospodarek.

Normalizacja jest ważnym elementem „miękkiej siły”, który pozwala wpływać na kształt rozwoju technologicznego i w związku z tym ma pośredni wpływ na bezpieczeństwo gospodarcze UE (również dlatego, że pozwala jej ograniczać możliwości nadużywania technologii, które mogłyby zagrozić jej bezpieczeństwu gospodarczemu). Jak określono w **strategii UE w zakresie normalizacji**, UE musi być w stanie kształtować normy międzynarodowe zgodnie ze swoimi wartościami i interesami oraz ze swoim dorobkiem prawnym. Jeżeli chodzi o przyszłe akty dotyczące sztucznej inteligencji, danych lub cyberodporności, UE wraz ze swoimi partnerami będzie pracować nad normami europejskimi i dążyć do uspołnienienia norm międzynarodowych. W tym samym duchu skuteczne egzekwowanie praw własności intelektualnej, zwłaszcza patentów, przyczyni się również do zapobiegania wyciekowi technologii.

W ramach strategii cyberbezpieczeństwa z 2020 r. UE wprowadza środki mające na celu przeciwdziałanie szkodliwym praktykom w sferze cyfrowej w celu ochrony przed bezprawnymi wpływami, szpiegostwem przemysłowym i nielegalnym wyciekiem wiedzy. Proponowany **akt dotyczący cyberodporności** przyczyni się do poprawy cyberbezpieczeństwa w sektorze publicznym i prywatnym oraz cyberbezpieczeństwa sprzętu i oprogramowania sprzedawanego w Unii. UE będzie nadal zajmować się problemem kradzieży własności intelektualnej z wykorzystaniem cyberprzestrzeni, w tym używając **unijnych zestawów narzędzi dla dyplomacji hybrydowej i cyfrowej**, aby reagować na tego rodzaju szkodliwe działania.

Ochrona bezpieczeństwa gospodarczego poprzez ochronę infrastruktury

UE przyjęła **dyrektywę w sprawie odporności podmiotów krytycznych** oraz **zmienioną dyrektywę w sprawie bezpieczeństwa sieci i systemów informatycznych (dyrektywa NIS2)**. Dyrektywy te zapewniają zaktualizowane i kompleksowe ramy prawne mające na celu wzmocnienie zarówno fizycznej, jak i cyfrowej odporności infrastruktury krytycznej (w tym infrastruktury energetycznej, transportowej, opieki zdrowotnej, cyfrowej, zaopatrzenia w wodę i żywność). W następstwie zalecenia Rady z grudnia 2022 r. prowadzone są już ukierunkowane działania w celu zapewnienia wspólnej reakcji UE na incydenty.

Aby zwiększyć bezpieczeństwo i odporność sieci 5G, w **zestawie narzędzi na potrzeby sieci 5G** ustanowiono szereg środków, które mają być stosowane przez wszystkie państwa członkowskie, w tym środki mające na celu ograniczenie lub wykluczenie dostawców wysokiego ryzyka. 15 czerwca 2023 r. Komisja wezwała państwa członkowskie, które nie zastosowały jeszcze w pełni tych środków wobec dostawców wysokiego ryzyka, aby niezwłocznie to uczyniły.

Proponowany **akt dotyczący cyberodporności** odegra również ważną rolę w zabezpieczeniu łańcucha dostaw infrastruktury krytycznej UE. Specjalnie dla sektora infrastruktury łączności elektronicznej i sektora energetycznego opracowywane są również oceny i scenariusze ryzyka w cyberprzestrzeni, które ukierunkują działania objęte wsparciem na mocy proponowanego **aktu dotyczącego cybersolidarności**, w szczególności skoordynowane testowanie podmiotów krytycznych.

Lepsza koordynacja UE w zakresie kontroli wywozu produktów podwójnego zastosowania

Niektóre strategiczne technologie są technologiami podwójnego zastosowania i wymagają szczególnej uwagi. Jak przewidziano w sekcji 2 powyżej, UE określi wykaz technologii o krytycznym znaczeniu dla bezpieczeństwa gospodarczego i wspólnie oceni związane z nimi ryzyko. Decyzje w sprawie wdrożenia i egzekwowania kontroli wywozu produktów podwójnego zastosowania, choć podlegają ramom wielostronnym i unijnym, leżą głównie w gestii państw członkowskich.

Przyjęta struktura kontroli wywozu produktów podwójnego zastosowania – w której normy ustanawiają wielostronne reżimy kontroli eksportu – w ostatnich dziesięcioleciach realizowała cele polityki bezpieczeństwa Unii, a jednocześnie promowała otwartość i klimat sprzyjający badaniom naukowym i innowacjom oraz powszechną nieprolifrację. UE wzmocni swoje wsparcie dla działania reżimów wielostronnych, chociaż skuteczność takiego podejścia będzie pomniejszona ze względu na fakt, że jest ona członkiem tylko jednego z istniejących takich reżimów, a w drugim jest obserwatorem.

Jednakże, ze względu na nowe wyzwania związane ze zwiększonym potencjałem wojskowym szeregu technologii strategicznych, nielegalną wojną napastniczą Rosji przeciwko Ukrainie,

zwiększonymi napięciami geopolitycznymi oraz zagrożeniami dla bezpieczeństwa narodowego, niektóre państwa członkowskie UE i państwa trzecie zintensyfikowały kontrole krajowe w celu ograniczenia wywozu technologii krytycznych poza procesami ustanowionymi w ramach wielostronnych reżimów kontroli wywozu (lub, w niektórych przypadkach, w oparciu o te procesy), takich jak technologie wykorzystywane w urządzeniach do produkcji zaawansowanych czipów półprzewodnikowych lub związanych z obliczeniami kwantowymi. Ostatnie wydarzenia pokazały również potrzebę większej elastyczności systemu, aby był on zdolny reagować na bieżące i szybko zmieniające się wydarzenia.

Rozporządzenie UE w sprawie kontroli wywozu produktów podwójnego zastosowania zmieniono w 2021 r., aby lepiej przeciwdziało ono zagrożeniom związanym z szybko zmieniającą się sytuacją w zakresie bezpieczeństwa, technologii i handlu, ze szczególnym uwzględnieniem wywozu powstających technologii wrażliwych. Rozporządzenie zawiera przepisy, które umożliwiają jednemu państwu członkowskiemu wprowadzenie kontroli wywozu w oparciu o ustawodawstwo innego państwa członkowskiego, co pozwala osiągnąć skoordynowany i transgraniczny skutek, wspólny dla państw członkowskich UE i wspierany przez Komisję, w postaci kontroli wywozu, której wdrożenie należy do prerogatyw krajowych. Przepisy te są obecnie testowane.

Potrzeba szybszych i bardziej skoordynowanych działań na szczeblu UE w dziedzinie kontroli wywozu stała się nagląca, ponieważ nieskoordynowany wysyp kontroli krajowych wprowadzanych przez państwa członkowskie stworzyłby luki prawne i osłabiłby skuteczność kontroli wywozu oraz integralność jednolitego rynku. Ze względu na rozwój coraz większej liczby technologii, które mają kluczowe znaczenie dla bezpieczeństwa narodowego i podlegają kontrolom krajowym, ewentualne rozbieżności między państwami członkowskimi osłabiłyby bezpieczeństwo gospodarcze UE jako całości. Aby temu zapobiec, należy w pełni wdrożyć obecne rozporządzenie. Jednocześnie należy rozpocząć refleksję nad wykorzystaniem istniejących ram w celu opracowania bardziej skoordynowanego podejścia europejskiego, które wykraczałoby poza obecny obowiązek zapewnienia przejrzystości między państwami członkowskimi.

W związku z tym Komisja **przedstawi odpowiedni wniosek najpóźniej do końca bieżącego roku w celu poprawy skuteczności i efektywności obecnych ram**. Ramy te będą dzięki temu dostosowane do szybko zmieniającego się środowiska technologicznego i warunków bezpieczeństwa, co pozwoli wzmocnić zdolność UE do odgrywania w pełni swojej roli jako podmiotu na arenie międzynarodowej w sytuacji, gdy wielostronne reżimy kontroli wywozu znajdują się pod presją, przy pełnym poszanowaniu odpowiednich kompetencji UE i państw członkowskich.

Inwestycje wychodzące

We wspólnym interesie UE i państw członkowskich leży również **zapobieganie sytuacji, gdy wąski zestaw osiągnięć technologicznych, ocenianych jako kluczowe dla zwiększania**

zdolności wojskowych i wywiadowczych podmiotów, które mogą wykorzystywać je do podważania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa, jest zasilany kapitałem, wiedzą ekspercką i fachową naszych przedsiębiorstw.

Kontrolowanie strategicznego handlu i inwestycji wymaga całościowego podejścia, które umożliwi nam ochronę naszych podstawowych interesów bezpieczeństwa. Rodzi to pytanie o konieczność poddania kontroli nie tylko wywożonych towarów, ale również niektórych inwestycji wychodzących w celu przeciwdziałania ryzyku wycieku technologii i know-how w ramach takich inwestycji.

Ponadto konieczna jest ściślejsza współpraca, aby zapobiec wyciekowi powstających technologii wrażliwych, jak również innych produktów podwójnego zastosowania, do miejsc, co do których istnieją obawy, że stosuje się w nich strategię fuzji cywilno-wojskowej, oraz aby uniknąć wypełniania próżni po jakichkolwiek kontrolowanych operacjach wywozu i inwestycjach.

Komisja we współpracy z państwami członkowskimi zbada, jakie zagrożenia dla bezpieczeństwa mogą wynikać z **inwestycji wychodzących**. Powołana zostanie **nowa specjalna grupa ekspertów z państw członkowskich**, która będzie pomagać w realizacji tych zadań, tworząc nowy ustrukturyzowany i poufny mechanizm współpracy. W oparciu o wkład tej nowej grupy ekspertów Komisja będzie również prowadzić działania informacyjne i konsultacyjne skierowane do przedsiębiorstw i innych zainteresowanych stron oraz, w stosownych przypadkach, krajów partnerskich.

Na tej podstawie i z myślą o przedstawieniu odpowiedniej inicjatywy jeszcze przed końcem roku Komisja zbada ewentualne środki mogące zaradzić zagrożeniom dla bezpieczeństwa związanym z inwestycjami wychodzącymi.

Podsumowując, potrzebujemy jedności na szczeblu UE, aby odważniej i szybciej wykorzystywać istniejące instrumenty UE, gdy są one potrzebne, oraz być bardziej asertywnym w egzekwowania prawa. UE i jej państwa członkowskie powinny zapewnić pełne wykorzystanie potencjału tych narzędzi w celu wzmocnienia odporności gospodarczej i ochrony podstawowych interesów bezpieczeństwa, mając również na uwadze skutki poza UE. Przedsiębiorstwa z UE należy również zachęcać do uwzględniania zagrożeń dla bezpieczeństwa gospodarczego w swoich procedurach należytej staranności i zarządzania ryzykiem. Ponadto w niektórych obszarach niniejszy komunikat wskazuje **na potrzebę wzmocnienia lub opracowania nowych narzędzi, aby sprostać obecnym zagrożeniom.**

3.3 Partnerstwo w dziedzinie bezpieczeństwa gospodarczego

UE nie jest w stanie samodzielnie zapewnić bezpieczeństwa gospodarczego. Również i jej reakcja polityczna nie może być jednostronna. Gospodarka światowa pozostanie zintegrowana i wzajemnie połączona, a skuteczne działania UE zależą od współpracy i koordynacji z innymi podmiotami. Przejrzystość i współpraca mają zasadnicze znaczenie dla zapewnienia, aby polityka bezpieczeństwa gospodarczego nie miała niepożądanych skutków dla

państw trzecich, zwłaszcza tych najbardziej podatnych na zagrożenia. Ograniczanie ryzyka w łańcuchach dostaw i łagodzenie zakłóceń wymaga dywersyfikacji dostaw i dostępu do zróżnicowanych rynków importowych i eksportowych. Ponadto podatność UE na zagrożenia związana z krytycznymi zależnościami w sektorach strategicznych jest bardzo podobna do podatności wielu innych podmiotów globalnych, w tym jej najbliższych partnerów, a wszystkie kraje są potencjalnie narażone na różne formy wymuszenia gospodarczego.

Jest to silny argument przemawiający za współpracą z jak najszerszym gronem partnerów, w tym z długoletnimi partnerami o podobnych poglądach, takimi jak członkowie G-7, a także z innymi, z którymi łączą nas wspólne interesy i którzy są skłonni współpracować z nami.

Współpraca ta będzie elastyczna i zróżnicowana pod względem formy, zakresu i rodzaju biorących w niej udział podmiotów, w zależności od wspólnych interesów i powiązań oraz obszaru polityki lub zidentyfikowanych zagrożeń.

Współpraca dwustronna i wielostronna

UE znacznie rozszerza swoje instrumenty współpracy dwustronnej i wielostronnej, aby zyskać na efektywności tam, gdzie jest to konieczne dla większego bezpieczeństwa gospodarczego. Jest to kluczowy element reakcji politycznej Unii, w ramach której bezpieczeństwo jest wdrażane poprzez dywersyfikację partnerów. W ramach **rad ds. handlu i technologii (TTC)** prowadzona jest już intensywna współpraca w zakresie bezpieczeństwa gospodarczego z różnymi partnerami, w tym ze **Stanami Zjednoczonymi i Indiami**. Jednym ze specjalnych obszarów prac w ramach dialogu gospodarczego wysokiego szczebla UE–Japonia będą kwestie bezpieczeństwa gospodarczego.

Grupa **G-7** stanowi ważne forum współpracy w zakresie bezpieczeństwa gospodarczego. Wydane na szczycie w Hiroszynie w maju 2023 r. oświadczenie o odporności gospodarczej i bezpieczeństwie gospodarczym potwierdza zobowiązanie przywódców G-7 do wspólnych działań i współpracy z partnerami spoza grupy G-7 w celu zwiększenia globalnej odporności gospodarczej i bezpieczeństwa gospodarczego poprzez budowanie odpornych łańcuchów dostaw i infrastruktury krytycznej, reagowanie na szkodliwe praktyki, takie jak polityka nierynkowa i wymuszenie ekonomiczne, oraz zapobieganie wyciekowi kluczowych i powstających technologii.

Posiadanie **jak najszerszego zestawu narzędzi geoeconomicznych** – od umów o wolnym handlu po partnerstwa cyfrowe, zielone sojusze i partnerstwa, partnerstwa na rzecz surowców i klub surowców oraz ściślejszą współpracę z krajami sąsiadującymi z UE – pozwala nam reagować na szeroki wachlarz wyzwań związanych z bezpieczeństwem gospodarczym za pomocą odpowiedniego narzędzia w celu jak największej koordynacji i osiągnięcia jak najlepszego wyniku. Będziemy nadal stosować te instrumenty i dostosowywać je, aby lepiej przyczyniały się do zwiększania odporności łańcucha dostaw i bezpieczeństwa gospodarczego UE.

Będziemy nadal w jak największym stopniu wykorzystywać rozległą unijną sieć **umów o wolnym handlu** poprzez ich pełne wdrożenie, a jednocześnie pracować nad jej rozszerzeniem. Umowy te ułatwiają ograniczanie ryzyka w przypadku działalności gospodarczej, dywersyfikację i zmniejszenie zależności, bowiem umożliwiają otwieranie nowych rynków, pomagają budować wzajemnie korzystne więzi gospodarcze, zwłaszcza w regionach, w których w przeciwnym razie UE pozostawiłaby pustkę, którą wypełniłyby państwa trzecie, a także wspierają zrównoważony rozwój społeczny i środowiskowy.

Kluczowym wymiarem bezpieczeństwa gospodarczego jest gotowość UE do wzmocnienia **partnerstw z krajami rozwijającymi się**, które mogłyby odgrywać większą rolę w globalnych łańcuchach wartości. Wsparcie finansowe i techniczne UE dla krajów o niskim i średnim dochodzie na rzecz uprzemysłowienia, zielonej transformacji i niwelowania przepaści cyfrowej jest cenne nie tylko samo w sobie i przynosi pozytywne skutki dla społeczności lokalnych, ale również przyczynia się do zwiększenia naszej odporności gospodarczej poprzez promowanie bardziej zróżnicowanej gospodarki światowej.

W tym względzie **strategia Global Gateway i partnerstwo na rzecz globalnych inwestycji infrastrukturalnych** będą miały kluczowe znaczenie dla wzmocnienia bezpieczeństwa gospodarczego ich beneficjentów, zacieśniania powiązań gospodarczych i integracji z gospodarkami światowymi. Inicjatywy te pomogą UE i jej partnerom wspólnie stawić czoła poważnym wyzwaniom, w tym walce ze zmianą klimatu, wdrożeniu bezpiecznej infrastruktury cyfrowej, poprawie systemów opieki zdrowotnej i osiągnięciu celów zrównoważonego rozwoju, oferując przy tym partnerom zrównoważone alternatywy dla praktyk inwestycyjnych, które zwiększyłyby ich podatność na wymuszenie ekonomiczne ze strony wierzycieli. Są one również wektorem bezpieczeństwa gospodarczego UE, w szczególności ze względu na wkład w dywersyfikację łańcuchów dostaw i integrację łańcuchów wartości z partnerami w kluczowych sektorach.

UE będzie nadal rozwijać inne formy współpracy z różnymi partnerami w kwestiach będących przedmiotem zainteresowania, na przykład w zakresie surowców krytycznych w ramach **Klubu Surowców Krytycznych**.

Współpraca wielostronna

Na szczeblu globalnym współpraca wielostronna i ramy oparte na zasadach stanowią podstawę bezpieczeństwa gospodarczego UE i wszystkich członków społeczności międzynarodowej. Nawet w warunkach strategicznej rywalizacji i konkurencji gospodarczej, współpraca międzynarodowa w zakresie wspólnych wyzwań jest możliwa i niezbędne są jasne zasady gwarantujące sprawiedliwy i otwarty handel, co sprawia, że stawia się bariery tendencji „ten, kto ma władzę, ten ma rację”, fragmentacji gospodarczej i protekcjonizmowi.

W interesie UE leży zatem wzmocnienie wielostronnej współpracy za pośrednictwem forów i organizacji międzynarodowych, takich jak G20, ONZ lub wielostronne banki rozwoju. W dziedzinie handlu UE będzie **kontynuować wysiłki na rzecz zreformowania Światowej**

Organizacji Handlu (WTO) i przywrócenia jej funkcji rozstrzygania sporów, biorąc pod uwagę kluczową rolę skutecznie działającej WTO w minimalizowaniu ryzyka arbitralnych zachowań i ograniczaniu zakresu ewentualnych ograniczeń w handlu.

Dalsze działania

Komisja i Wysoki Przedstawiciel, w ramach swoich odpowiednich kompetencji, podejmą następujące działania:

- opracowanie wraz z państwami członkowskimi ram **oceny zagrożeń** mających wpływ na bezpieczeństwo gospodarcze UE. Obejmuje to sporządzenie **wykazu technologii o krytycznym znaczeniu dla bezpieczeństwa gospodarczego oraz ocenę związanego z nimi ryzyka** w celu opracowania odpowiednich środków łagodzących;
- podjęcie **zorganizowanego dialogu z sektorem prywatnym** w celu wypracowania wspólnego zrozumienia bezpieczeństwa gospodarczego i zachęcenia podmiotów z tego sektora do stosowania zasad należytej staranności i zarządzania ryzykiem w świetle obaw dotyczących bezpieczeństwa gospodarczego;
- dalsze wsparcie dla suwerenności technologicznej UE i odporności unijnych łańcuchów wartości, w tym poprzez rozwój technologii krytycznych za pośrednictwem platformy **STEP**;
- przegląd **rozporządzenia w sprawie monitorowania bezpośrednich inwestycji zagranicznych**;
- zbadanie możliwości zapewnienia odpowiedniego ukierunkowanego wsparcia dla **badania i rozwoju technologii podwójnego zastosowania**;
- pełne wdrożenie **unijnego rozporządzenia w sprawie kontroli wywozu** produktów podwójnego zastosowania oraz przedstawienie odpowiedniego wniosku w celu zapewnienia jego skuteczności i wydajności;
- zaproponowanie inicjatywy ukierunkowanej na zagrożenia dla bezpieczeństwa związane z **inwestycjami wychodzącymi**;
- zaproponowanie środków mających na celu poprawę **bezpieczeństwa badań naukowych** poprzez zapewnienie systematycznego i rygorystycznego egzekwowania istniejących narzędzi i zidentyfikowanie wszelkich pozostałych luk;
- zbadanie możliwości ukierunkowanego wykorzystania **instrumentów WPZiB** w celu zwiększenia bezpieczeństwa gospodarczego UE, w tym zestawów narzędzi dla dyplomacji hybrydowej i cyfrowej oraz narzędzi służących przeciwdziałaniu zagranicznym manipulacjom informacjami i ingerencjom w informacje (zestaw narzędzi FIMI);
- powierzenie **pojedynczej komórce analiz wywiadowczych (SIAC)** w szczególności zadania wykrywania potencjalnych zagrożeń dla bezpieczeństwa gospodarczego UE;
- zapewnienie pełnego włączenia ochrony i promowania bezpieczeństwa gospodarczego

UE do działań zewnętrznych Unii Europejskiej oraz **zacieśnienie współpracy z państwami trzecimi** w kwestiach bezpieczeństwa gospodarczego.

Wniosek

We wzajemnie powiązanim świecie żaden kraj nie będzie w stanie w pojedynkę zapewnić sobie bezpieczeństwa gospodarczego. W dzisiejszym świecie interesy państw członkowskich w zakresie bezpieczeństwa gospodarczego i narodowego, ich słabości i podejmowane przez nie działania rzadko można postrzegać lub rozważać w oderwaniu od interesów innych państw członkowskich lub Unii jako całości. Interesy poszczególnych państw członkowskich są nierozzerwalnie związane z właściwym funkcjonowaniem rynku wewnętrznego, integralnością polityki handlowej UE i interesami bezpieczeństwa UE jako całości.

Jeśli UE nie przyjmie wspólnego podejścia do bezpieczeństwa gospodarczego, nasi partnerzy zaczną zawierać inne sojusze, a ci, którzy mają złe zamiary, będą pogłębiać podziały i próbować podporządkować sobie innych. W związku z tym wspólne i skoordynowane działanie UE we wszystkich obszarach polityki, oparte na współpracy z państwami członkowskimi, ma zasadnicze znaczenie dla bezpieczeństwa gospodarczego Unii. Kluczem do sukcesu będzie tu jedność w działaniu.